

VIHOLLISEMME

Kirj. William Ranta

EITÄ vihataan, sanovat porvarilehdet. Meitä vihataan Ranskassa, Saksassa ja muissa Europan maissa. Meitä vihataan Mexikossa ja kaikissa Etelä-Amerikan maissa. Meitä vihataan Japanissa ja Kiinassa, ja kenties napamaissakin.

Työläistoveri, muista, että aina kun Amerikan porvari puhuu "meistä," ei hän puhu sinusta eikä minusta, ei, vaan hän tarkoittaa vertaisiansa, siis toisia porvareita. Eivät myöskään työläiset ole muiden maiden vihan kohteena, tarkoitan Amerikan työläiset, vaan ulkomaiden vihan esineinä ovat Amerikan porvarit, joita suvaitaan kutsua "me amerikalaiset."

AMERIKAN porvari on pitkänäköinen ja haistaa hyvin makkarakäryn. Se tykkää kovasti keitetystä makkarasta ja nälkäisen koiran tavoin haluaa saada sen. Ennen Europan sotaa Amerikan porvari tunnettiin ulkomailla kömpelönä tai hiukan tohiona, mutta sen jälkeen sille on osoitettu kuniasija. Europan sota tarjosi Amerikan porvarille hyvinkeitetyn makkaran ja se otti sen, pistämällä tappelevien miesten taskuihin kiviä, puukkoja, pamppuja ja voileipiä, ynnä sokeripaloja. Toisinsanoen varusti sotaakäyvät vallat sotatarpeilla, perien huikeat voitot sota-ajan kaupalla. Europa tarvitsi, Amerika omisti. Niinpä täältä siis vietiin sinne, mitä ikänäkin siellä voitiin käyttää "keisarin kukistamiseksi." Paljon siellä tarvittiin. Ennen sotaa oli useat Europan maat saamassa Amerikalta, mutta sodan aikana ja sen jälkeen muuttui tilanne. Amerikan porvari maksoi velkansa sotatarpeilla ja sai vastineeksi puolet Europan kullasta, aina naisten korvarenkaita myöten. Nyt, kahdeksan vuotta sodan päättymisen jälkeen, ovat köyhät Europan maat Amerikan porvareille velkaa yli kaksikymmentä biljoonaa hopeadollaria. Sen korot nousevat satoihin miljooniin dollariin vuodessa. On päivänselvä, että köyhtyneet Europan maat eivät milloinkaan kykene maksamaan velkojaan, ei ainakaan rahassa. Amerikan porvari tietää sen. Sen johdosta se alkaa haalia kontrolliinsa Europan talouselämälle tärkeitä tuotantolaitoksia, rahastaen niitä ja halliten niitä. Europan politilliset hallitukset taipuvat Amerikan

porvarien rengeiksi, yhdessä orjuuttaakseen Europan sodan kurjistuttamaa proletariaattia. Koska näin ollen Amerikan porvarit suurina osakkeiden omistajina saavat suurimmat riistovoitot Europan työläisten työstä, on johdonmukainen seuraus se, että Europan porvaristo katselee karsain silmin "rapakontakaista" nylkyriä. Amerikalaisviha on helppo saada syntymään, kun asettaa Europan kurjuuden Amerikan syyksi. Itse asiassa se niin onkin. Kesällä 1926 varoitettiin amerikalaisia menemästä Ranskaan, koska yleinen mielipide koko Ranskassa oli amerikkavastainen. Useissa muissa Europan maissa vallitsi sama tilanne.

Amerikan mantereella on Yhdysvaltain porvaristo lujittanut otteitaan kaikissa maissa, Cape Hornista Hudsonlahteen asti. Kaikki pienetkin vallat kiemurtelevat Yhdysvaltain pääoman puristuksessa. Yksi toisensa perään ovat yrittäneet tuskalla ja vaivalla siitä vapautua, mutta turhaan. Amerikan pääoman tahdosta on veri vuotanut Cubassa, Haitissa, Colombiassa, Nicaraguassa, Hondurasissa ja Mexikossa. Vallankaappauksia on toimeenpantu näissä maissa, mutta aina on jäänyt valtaan se hallitus, jota Yhdysvaltain porvaristo on tukenut. Ja se on aina tukenut, aseitakin käyttäen (Haitissa, Panamalla, Nicaraguassa) sellaista hallitusta, joka on taannut riisto-oikeuden Yhdysvaltain pääomasijoituksille.

Kiina on saanut tuntea ulkomaisen pääoman hillitöntä riistoa vuosikymmenien ajan. Sielläkin on tunnettu muiden mukana Ame-

rikan pääoma. Ja koska itsestään on selvä, että pääoma ei kasva ilman tehokasta työnriistoa, on työtehoa koetettu järjestelemällisesti kiihoittaa äärimmäiseen rajaan saakka. On pantu äiditkin lapsineen orjamylyihin ja yritetty imeä työläisten elinnes-te viimetippaan. Asioiden näin ollen onko ihmeteltävää, jos ylikuormitettu työnorja alkaa osoittamaan kapinan merkkejä.

On selvästi havaittavissa, että kaikissa maissa, missä dollarin valta tuntuu, ilmenee vastenmielisyyttä Yhdysvaltoja kohtaan. Tämän on huomannut selvästi Amerikan porvaristo, joka niin leveästi kerskuu hyvinvoinnilaan, toisilta ryöstämälleen hyvinvoinnilla.

”Koko maailma varustautuu meitä vastaan,” toittavat he. Mistä syystä? — kyselevät itseltään. ”He kadehtivat meitä.” Amerikan porvariston täytyy siis varustautua ”suojelemaan Amerikan etuja maalla ja merellä” kuten niin mahtipontisesti ja leveästi lausutaan. Siis Amerikan kynnet täytyy pysyä niissä kurkuissa, joihin se on kiinni saanut, vaikka uusi maailmanpalo olisi piankin edessä. Pääoman voitto on suurin voitto ja jos sen eteen uhrataan joku miljoona ihmishenkä, on se pieni häviö.

Siis Amerikan porvaristo on saattanut itsensä vihan esineeksi kaikkialla maailmassa

Öljybaronit ja muut kapitalistit, joilla on sijoituksia Mexikossa, kärkevät sotaa. Jos sellainen saadaan alkun, niin paras keino sen lopettamiseksi olisi ajaa kaikki ne, joiden edut ovat ”vaarassa,” sotarintamalle ensimmäisiin riveihin.

omalla julkealla esiintymisellään. Amerikan työväestöllä on enempi ystäviä ulkomailla, kuin on vihollisia porvareilla. Amerikan työläisillä ei ole oikeutta vihata Amerikan porvariston vihollisia. Kuitenkaan Amerikan porvaristo ei selviä vihollisistaan ilman työläisten apua. Antaako Am. työväestö taluttaa itsensä kuilun reunalle, hypätäkseen hornaan toisten eduksi, tai avaako silmänsä kieläytymällä ottamasta osaa siihen kansojen itsemurhaan, jonka toimeensaamiseksi Yhdysvaltain porvaristo niin innolla häärii. Eikö vielä kukaan ihmisveri ole kultaa kalliimpi?

